

de, naar de var særlig velstillede, af deres Formue kunde tilpligtes at yde Bidrag til fremmede Kirker, skulde risikere selv at komme til at trænge. Ved nærmere Overvejelse i Ministeriet kom man til det Resultat, at denne Bestemmelse ikke var et tilstrækkeligt Værn, men at det maaske i praktisk Brug kunde blive til Skade for Kirkerne. Jeg havde derfor tilføjet et nyt Stykke i § 20 om, at Kirker, der var overgaaet til Selveje, ikke kunde tilpligtes at afgive noget af sin Kapital i hvert Fald i de første 25 Aar som Bidrag til andre Kirker, idet jeg gik ud fra, at man først efter 25 Aars Forløb vilde være i Stand til at overse Kirkens økonomiske Stilling. Først da kunde man sige, om Kirken var i Stand til af den henlagte Formue at yde Bidrag til de andre Kirker eller ej. Endvidere var der indsat nogle Bestemmelser, som skulde sikre, at Kirken heller ikke efter de 25 Aars Forløb skulde komme til at mangle det nødvendige.

Begge disse Ændringer er i Aar tiltraadte af Landstinget. Landstinget er gaaet med til at lade Kommunalbestyrelsen faa et Medlem ind i Kirkens Bestyrelse. Man har begrundet det med, at hidtil har det været saaledes i Købstadkirkernes Bestyrelse. I den saakaldte Kirkeinspektion har Kommunalbestyrelsen hidtil haft et Medlem i Henhold til Anordningen af 24. Oktober 1837. Man motiverede dette i Folketinget paa samme Maade som i Anordningen, hvor der staar: „Saa bør og, med særdeles Hensyn til den Sognebeboerne efter Lovens 2den Bogs 22de Kapitel, 64de Artikel paaliggende eventuelle Forpligtelse til at tilvejebringe det fornødne til Kirkens Vedligeholdelse ved Ligning, en af Borgerrepræsentanterne, som de øvrige dertil udvælge, have Sæde i Byens Kirkeinspektion.“ Bestemmelsen om, at et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem skal have Sæde i Kirkens Bestyrelse, er derfor i fuldstændig og god Overensstemmelse med, hvad der tidligere har været gældende Praksis.

Under Behandlingen i Landstinget har Lovforslaget modtaget mange Ændringer. Jeg kunde fristes til at sige, at der næsten ikke er en eneste Paragraf, hvori der ikke er foretaget Ændringer. Men ser man nøjere til, vil man opdage, at disse Ændringer med Undtagelse af nogle enkelte er mindre, redaktionelle Ændringer.

De Ændringer, som Landstinget har foretaget, kan henføres til to store Hovedtanker. Den ene Ændring er en Ændring i Bestyrelsens Sammensætning, den anden

er en Ændring i Reglerne for Ligning af Bidrag til Kirkerne paa Beboerne i Kommunen. Med Hensyn til Bestyrelsens Sammensætning, hvorfra de fleste Ændringer rundt omkring i Paragrafferne stammer, er der overfor den i det i Fjor her i Folketinget vedtagne Lovforslag gældende Bestemmelse, at Bestyrelsen skulde bestaa af 3 Medlemmer, øvet en ret indgaaende Kritik i den Betænkning, som er afgivet af Landstingets Udvalg. Kritikken gaar ud paa, at denne Bestemmelse om de 3 Medlemmer oprindeligt er indkommet i det første Lovforslag om Kirkers Bestyrelse, der blev fremsat i 1901, og at dette Tal baseredes paa, at de bestaaende Kirkeinspektioner for Byerne netop bestod af 3 Medlemmer, og at man siden var blevet ved dette, fordi man mente, at den Bestyrelse, der kunde blive, hvis man tog det samlede Menighedsraad, vilde blive for stor, hvorimod Forretningsgangen vilde blive hurtigere, naar man nøjedes med 3 Medlemmer til Bestyrelse, som det hidtil havde været Skik ved Købstadkirker.

Endvidere gør Landstinget i sin Kritik opmærksom paa, at som det var i Folketingets Affattelse, var der en ret indviklet Forretningsgang mellem de tre Myndigheder, den egentlige Bestyrelse, Menighedsraadet og Overtilsynet; Stiftsøvrigheden, her i København Overpræsidenten. Landstingsudvalget siger i sin Betænkning herom: „Afgørelserne udover de rent løbende er henlagte under Menighedsraadet, der i nogle Forhold tager Beslutninger ganske uafhængigt af Tilsynet og uden dettes Medvirken, medens det i andre handler efter forud at have holdt Samraad med Tilsynet og atter i andre kun efter Tilsynets Indstilling eller Forslag“. Denne Kritik anser jeg for berettiget. Der var i det tidligere Lovforslag noget indviklet i disse tre Instanser, der snart skulde forhandle med hverandre, snart indstille til hverandre, snart tage selvstændig Beslutning og snart igen afgive Betænkning til hverandre. Landstinget har foreslaaet at slette det, der hed Tilsynet, og lade det samlede Menighedsraad blive det egentlige Tilsyn, saa at man kun faar to Instanser, Menighedsraadet, der tillige optræder som Bestyrelse for Kirken, og Overtilsynet. Dette simplificerer Forholdet, og jeg har derfor ment at kunne tiltræde denne Ændring, saa meget mere som efter den nu gældende Menighedsraadslov, saa vidt jeg husker, kun 6 pCt. af Menighedsraadene har over 4 Medlemmer. Som Regel vil det altsaa blive en Bestyrelse bestaaende